

3 i advent

Psalmer: 306:1-3, 146, 316, 315, 310, 308
Texter: Mal 4:1-6; 2 Petr 1:19-21; Matt 11:11-19

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.
Matteus 11:11-19

11 Jag säger er sanningen: Bland dem som fötts av kvinnor har ingen trätt fram som är större än Johannes Döparen. Men den minste i himmelriket är större än han.

12 Och från Johannes Döparens dagar ända till nu är himmelriket utsatt för våld, och våldsmän förtrycker det. 13 Alla profeterna och lagen har profeterat fram till Johannes, 14 och om ni vill ta emot det – han är den Elia som skulle komma. 15 Hör, du som har öron!

16 Vad ska jag likna det här släktet vid? De liknar barn som sitter på torgen och ropar till andra barn: 17 Vi spelade flöjt för er men ni dansade inte, vi sjöng sorgesång men ni grät inte. 18 Johannes kom, och han varken åt eller drack, och då säger man: Han har en ond ande. 19 Människosonen kom, och han äter och dricker, och då säger man: Se vilken frossare och drinkare, en vän till tullindrivare och syndare! Men Visheten har fått rätt av sina barn."

Låt oss be!

Herre, gör oss till orädda vittnen. Vi har större anledning till frimodighet än Johannes för vi vet att Jesus fullbordat allt och lämnat graven tom. Låt oss få del av Johannes mod att vittna för sanningen. Amen.

I Matteus 11 berömmar Jesus Johannes Döparen inför sina lärjungar och folket. Utåt sett kunde det verka som Johannes var en kriminell eftersom han satt i fängelse. Men Jesus säger att han är mer än en profet. Han är den som GT utlovat skulle komma för att bereda väg för Messias. Jesus berömmar honom för att alla skulle ta till sig Johannes budskap. Och hans budskap var klart och tydligt. Han förkunnade att Gud skulle straffa alla syndare. Men han visade samtidigt hur syndare skulle smita undan straffet. Det är en hemlig utväg för ingen människa har kunnat tänka ut den. Den uppenbaras av Guds sändebud och förkunnas i evangelium. Johannes pekade på Jesus och sa: *Se, Guds lamm som tar bort världens synder*. Tron på honom är räddningen och Jesus är syndares enda hopp. Johannes förkunnade att alla människor skulle omvända sig från sina synder och ta emot dopet som gav syndernas förlåtelse.

Johannes Döparen blev han inte mött med respekt, speciellt inte av folkets ledare. Han blev motarbetad och till slut fängslad därför att han manat till omvändelse från synden. Hans förkunnelse väckte hat hos förhärdade människor

med makt och det slutade med att Johannes blev halshuggen. En människa som inte ville upphöra med sitt syndiga liv blev den direkta orsaken till hans död.

Jesus blev inte heller mottagen med respekt fast Gud själv gett honom sitt vittnesbörd från himlen. Vid Jesu dop hördes Faderns röst som gav Jesus all ära. Det skedde för att alla skulle lyssna till honom. Men så blev det inte. Det var bara några få som tog emot honom. Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn. Jesus blev motarbetad av folkets ledare som förhärdat sina hjärtan mot det budskap de hört från profeterna. Jesus blev till slut dödad av avundsjuka, hårda människor. Men de vann inte någon seger med allt sitt motstånd. De utträttade ingenting som låg i deras intresse. Det blev bara värre. På tredje dagen kom vaktstyrkan tillbaka och berättade att vad som hänt vid graven, om jordbävningen och ängeln som stigit ned och rullat bort stenen, och den tomma graven. Jesus framstod på tredje dagen som Segrare, inte bara över alla sina mänskliga fiender utan också över döden. Men Jesu fiender lärde sig inte något av det heller. Apostlagärningarna visar att lärjungarna och den första kyrkan blev utsatta för fortsatt våld och förföljelse. Världens hat mot kyrkan är oförnuftigt. Det är ett blint hat, som inte kommer att upphöra

Jesus påminner oss idag om en obehaglig sanning. Han talar om hur kyrkan blir utsatt för våld och förtryck här i världen. Det kommer att pågå till tidens slut. I veckan talade jag med en kristen kvinna, Madina Ysopova, som gränspolisens spärrat in på förvaret i Märsta i väntan på besked från domstolen. Hon är döpt sedan många år tillbaka. Även hennes dotter Hawa, som är 22 år, sitter inspärrad. Också hon är döpt. Migrationsverket vill inte tro att de är kristna på riktigt och anser därför att de inte behöver något beskydd. Madina har överklagat utvisningsbeslutet och hoppas att domstolen ska respektera deras tro och behov av skydd. Madina säger att de ganska omgående blir dödade i Tjetjenien. Alla som lämnar islam ska dödas. Så är det i Tjetjenien. Madina är rädd för förföljelse även i fängelset eftersom man spärrat in dem tillsammans med muslimer. De har var sitt nya testamente i miniformat som de läser när de får tillfälle. Jag gav henne rådet att läsa Lukasevangeliet om och om igen så att hon kan redogöra för Jesu liv och undervisning om domstolen ger henne den möjligheten. Det är också en stor tröst att läsa evangelierna när man står inför dödshot. För evangelierna visar att vi kan vara vid gott mod vad som än sker. Jesus har övervunnit världen. Han har gått före och vi följer efter - vägen som går genom död till liv. Jesus ska en dag framträda som Segrare, och alla troende tillsammans med honom. Genom tron på honom ska vi vinna seger. Därför behöver vi inte vara rädda även om våldsmän förtrycker kyrkan här i världen. De vinner inget på det, inte heller lider kyrkan någon bestående skada. Inte ens helvetet ska vara kyrkan övermäktig. Klippan Kristus är vårt försvar.

Ur en synvinkel är den lutherska reformationen en historia om våld. Liksom Johannes döparens liv och Jesu liv och den första kristna kyrkans liv var en historia om våld; men inte våld som utövas av kristna utan som kristna får lida. Efter århundraden av andligt förtryck blev evangeliet återigen förkunnat i de lutherska länderna. Men det blev inte mottaget med respekt utan väckte våld och förtryck. På grund av sin bekännelse svävade Luther i livsfara. Värre gick det för en del av hans kollegor. Efter Luthers död gick kejsaren och påven ihop om att sända trupper för att starta krig och med våld tvinga lutheranerna tillbaka in under påvestolen. Vi kan idag bara vara tacksamma för att våra lutherska fäder inte tystnade på grund av yttre hot och förtryck. Deras bekännelse bär god frukt än idag.

Efter påminnelsen om att kyrkan blir förtryckt här i världen fortsatte Jesus berömma den fångslade Johannes. Trots faran det innebar fortsatte Jesus att ge ära åt Johannes. Det gjorde han i ett bestämt syfte. Det lär oss att budskapet inte ska tystna bara därför att förhärdade människor fångslar budbäraren. Inte heller blir syndare kvitt behovet av omvändelse genom att halshugga profeten. Trots förtryck ska kyrkan fortsätta utföra sin uppgift att vittna om synd och nåd. Trots våld och förtryck kommer evangeliet att förkunnas i hela världen till tidens slut. Och alla är skyldiga att lyssna, oavsett om de vill eller inte. I profetian om Jesus i 5 Mosebok 18 har Gud långt i förväg varnat och manat och bundit alla människor att lyssna till Jesu ord. Den som inte vill lyssna till honom ska ställas till svars inför Gud. Vårt liv hänger på hur vi ställer oss till Jesus. Det gäller alla. Så har det varit från början och så ska det vara till yttersta dag.

Jesus avslöjade för sina åhörare att Johannes är den Elia som var utlovad i Gamla testamentet. Han skulle gå framför Herren i Elias ande och kraft och bereda väg för honom. Sedan säger Jesus: *Hör, du som har öron!* Det innebär att det Jesus sagt är ytterst viktigt. Det kan bara tas emot av dem som fått sina öron öppnade av den helige Ande. Det han sagt är av yttersta vikt för tron och det andliga livet. Dessa ord syftar på allt Jesus sagt i detta sammanhang. Och vad har Jesus sagt i sitt tal? Ja, han har gett heder och ära åt Johannes Döparen. Han har öst hedersbetygelser över honom. Han har upphöjt honom över alla furstar och kungar som finklädda går omkring i kungapalatsen. Han har upphöjt honom över alla profeter i Gamla testamentet. Han har sagt att Johannes Döparen är den störste bland dem som är födda av kvinnor. Varför ger Jesus sådan ära till Johannes Döparen för att sedan säga *Hör, du som har öron?*

Jesus ger så stor ära åt Johannes för att vi också ska göra det. Jesus lär oss att vi ska hedra Johannes genom att lyssna till hans ord, öppna våra öron och låta Johannes predikan få rum i våra hjärtan. Då ger vi honom den heder som tillkommer honom. Johannes budskap skilde sig från profeternas budskap på en

punkt. Profeterna vittnade om Frälsaren som skulle komma. Men Johannes fick se honom komma och visade människorna till den Frälsare som hade kommit. Han pekade på Jesus och sa: ”*Se, Guds lamm som tar bort världens synder.*”

Johannes lär oss ångra våra synder och bekänna dem. Men ångern frälser oss inte, om inte tron kommer till. Johannes visar oss till Jesus som vår Frälsare, som med sitt fullkomliga offer tagit bort *världens* synder. Har Jesus tagit bort världens synder kan vi vara vissa om att han också tagit bort våra synder. Vi hedrar Johannes när vi tror hans budskap om Jesus. Denna heder ska vi inte visa bara idag. Synden får aldrig bli vårt skötebarn. Varje dag ska vi ångra våra synder, lägga bort dem och vända våra blickar i den riktning Johannes pekade: *Se, Guds lamm som tar bort världens synder*. Det är endast genom tron på Jesus vi blir frälsta.

Detta är det hopp vi har. Det är också andra människors enda hopp. Därför ska vi bli frimodiga vittnen, även om vi inte får något beröm för det här i världen. Johannes och Jesus hade olika livsstil när det gäller fria ting, sådant som varken är befallt eller förbjudet. Många religioner har regler om mat och dryck, sabbater och högtidsdagar, fastor och reningar. Tio Guds bud säger inget om sådant. Buden handlar inte om yttre ting utan om hjärtats kärlek till Gud och våra medmänniskor. Därför kunde Johannes och Jesus ha olika matvanor och klädedräkt men ändå förkunna samma budskap. Fast Johannes och Jesus framträdde på olika sätt så blev budskapet ändå inte gillat. När det gäller evangeliet går det inte att spela så att folk dansar. De flesta kommer inte att ge positiv respons på budskapet hur vi än vrider och vänder oss, och vi behöver inte vänta oss beröm för att vi bekänner Kristus. Det är ändå vår uppgift.

I Lukasevangeliets sjätte kapitel som vi ska studera idag vid bibelstudiet hör vi hur Jesus kallar sina lärjungar. Det sker direkt efter en konflikt med fariseerna. Nu började de med sina planer. Det heter: *De fylldes av vrede och började diskutera med varandra vad de skulle göra med Jesus*. Ja, vad tror ni de tänkte göra? Korsets skugga faller över berättelsen redan från början. Men nu kallade Jesus tolv lärjungar. Det var ett tydligt tecken på att det inte går att utplåna evangelium genom att planera våldsdåd. Fängsla eller korsfäst budbäraren så står 12 andra redo att fortsätta arbetet. Det är budskapet. Och i den raden av vittnen står även vi. Vi kan vara helt frimodiga. Vi är de enda människor i hela världen som verkligen kan vara trygga för vi har en uppstånden Frälsare som lovat vara med oss alla dagar intill tidens slut. Amen.

Låt oss be!

Herre, himmelske Fader, ditt ord är sanning. Det står fast även om ingen tror det. Bevara oss för otrons kalla likgiltighet. Låt oss i tid lyssna till Johannes budskap

så att vi ångrar våra synder och tror på din Son, vår Frälsare. Gör oss frimodiga att dela med oss av vårt hopp till våra medmänniskor. Amen.